

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Tağut Kavramı

Bugün Kur'anî kavramlar içerisinde kendisinden bütünüyle habersiz kalınan ve aynı zamanda büyük bir tahrif ve istismara uğrayan kavramlardan bir tanesi de hiç şüphesiz tağut kavramıdır. Öyle ki; kendilerini Müslüman olarak isimlendiren insanların büyük bir kısmı tağut kavramını hayatlarında bir kere dahi olsa hiç duymamışlardır. Çok küçük bir kesim ise, tağut kavramını duymakla beraber, ya bu kavram hakkında hiçbir bilgiye sahip değiller, ya da azda olsa bu noktada bilgi sahibi olsalar bile bu bilginin pratiğe nasıl aktarılacağı hususunda büyük bir cehalet içerisindeyler. Bu cehaletin doğal bir sonucu olarak, hayatlarının her alanında tağutlara ibadet etmektedirler. Halbuki tağut kavramı Kur'anî kavramlar içerisinde en önemli kavramlardan bir tanesidir. Çünkü bütün resullerin getirmiş olduğu tek hak din olan İslam dininin ilk şartı, tağutu reddetme şartıdır. Allahu Tealâ fertlerin ya da toplumların İslam dairesi içerisine girebilmelerini öncelikle tağutu reddetme şartına bağlamıştır. Tağutun reddi olmadan Müslüman ismine sahip olabilmek bu noktada asla mümkün gözükmemektedir. Nitekim Allahu Tealâ Bakara Suresi'nin 256. ayetinde şöyle buyurmaktadır:

“Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk sapıklıktan iyice ayrılmıştır. O halde kim tâğûtu tanımayıp Allah'a inanırsa, kopmak bilmeyen sapasağlam bir kulpa yapmıştır. Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.”

Yine aynı şekilde tağutu reddetme şartı, tüm resullerin gönderilme ve kitapların indirilme gayesidir. Tüm resuller öncelikle Allah'a ibadet etme ve tağutu reddetme gerekliliğini insanlara tebliğ etmek için gönderilmişlerdir. Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

“Andolsun biz, her ümmete, “Allah'a kulluk edin, tâğûttan kaçının” diye peygamber gönderdik. Allah onlardan kimini doğru yola iletti, onlardan kimine de (kendi iradeleri sebebiyle) sapıklık hak oldu. Şimdi yeryüzünde dolaşın da peygamberleri yalanlayanların sonunun ne olduğunu görün.” (16, Nahl/36)

Tağutun her türlüünü reddedebilmek ve halis bir tevhid inancına sahip olabilmek için ise, tağut kavramının ve özellikle zamanımızın tağutlarının en iyi şekilde bilinmesi gerekmektedir.

Tağut kelimesi “tağa” kökünden türetilmiştir. Lügate haddini aşmak, azgınlaşmak anlamına gelmektedir. Lisan'ül Arap'ta tağut kelimesi hakkında şu bilgiler yer almaktadır: Tağut: küfürde haddini aşan manasına da gelmektedir. Allah'tan başka ibadet edilen her şey tağuttur. Tağut, putlardan olabildiği gibi cin ve insanlardan da olabilir.¹

İbn-i Cerir Et'Taberi tağut kelimesi hakkında şöyle demektedir: “Tağut; Allah'a karşı isyankar olup zorla, zorlama ile veya gönül rızasıyla kendisine tapınılıp mabud tutulan, gerek insan, gerek şeytan, gerek put, gerek dikili taş ve gerekse diğer herhangi bir şey demektir. Bunun tefsirinde şeytan veya sihirbaz, yahut kâhin ya da insanların ve cinlerin, inat edip büyüklük taslayanları veya Allah'a karşı mabut tanınıp buna razı olan Firavun ve Nemrud gibiler veya putlar diye çeşitli rivayetlere rastlanır.”²

Müfessirlerden Kurtubi ise bu kavram hakkında şunları söylemektedir: “Tağutu reddedin demek, şeytan, kahin, put, ve bunlar gibi Allah'tan başka ibadet edilen ve sapıklığa çağıran her şeyi terk edin demektir.”

Yine tağut kavramı hakkında Mücahid şunları demektedir: “Tağut kendisine muhakeme

¹ Lisan'ül Arap: 15/7

² Taberi Tefsiri

oldukları ve emirlerine itaat ettikleri insan görünümündeki şeytanlardır.”³

İbn-i Kayyim El’Cevziyye ise şunları söylemektedir:

“Tağut; kendisine ibadet edilme, bağlanılma ve itaat edilme noktasında haddini aşan kul demektir. İnsanların tağutu, Allah ve Resulü’nün kanunlarıyla hükmetmeyen, Allah’tan başka kendisine muhakeme olunan, ibadet edilen ve Allah’ın emrine dayanmaksızın, Allah’a itaat etmeksizin kendisine tabii olunanlardır. Bunları düşünür ve insanların durumlarına bakarsan, insanların çoğunun Allah’a değil tağutlara ibadet ettiğini, Allah ve Resulü’nün hükümlerine değil tağutların hükümlerine muhakeme olduklarını, Allah ve Resulüne değil, tağuta itaat edip tabii olduklarını görürsün.”⁴

Seyyid Kutub ise tağut kavramı hakkında şunları söylemektedir:

“Tağut, sağduyuya ters düşen, gerçeği çiğneyen, Allah’ın kulları için çizdiği sınırı aşan düşünce, sistem ve ideoloji anlamına gelir. Bu düşüncenin, sistemin ve ideolojinin Allah’a inanmaktan, O’nun koyduğu şeriatından kaynaklanan bağlayıcı bir kuralı bulunmaz. İlkelerini yüce Allah’ın direktiflerine dayandırmayan her sosyal sistem, yüce Allah’ın buyruklarından kaynaklanmayan her kurum, her düşünce, her edep kuralı ve her gelenek bu kategoriye girer, bu kavramın kapsamına girer.”⁵

Bilinmelidir ki, tağut Allah’tan başka ibadet edilen her şey olduğuna göre tağutların sayısını belirli bir şekilde ifade etmek kesinlikle mümkün değildir. Buna karşılık İslam alimleri tağutları şu beş kısımda incelemişlerdir:

1- Şeytan: Tağutların başı ve en büyüğü, Allah’ın kullarını kıyamete kadar Allah’tan başkasına ibadet ettirmek için nefsinde yemin eden şeytandır. Şeytan tüm fitnelerin müsebbibidir ve kişiyi Allah’a ibadetten men etmesi itibarıyla tağutların başıdır. Şeytan insanoğlunun ebedi düşmanıdır. Kıyamet gününe kadar insanoğluna Allah’tan başkasına ibadet ettirmek için bütün güç ve kuvvetini harcar:

“Şeytan dedi ki: “(Öyle ise) beni azdırmaya karşılık, yemin ederim ki, ben de onları saptırmak için senin dosdoğru yolunun üzerinde elbette oturacağım.” Sonra (pusu kurup) onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım ve sen onların çoğunu şükreden (kimse)ler bulamayacaksın.” (7, Araf/16-17)

“İblis, “Rabbim! Beni azdırmaya karşılık, andolsun ki yeryüzünde kötülükleri onlara güzel göstereceğim, içlerinde ihlâsa erdirilmiş kulların hariç, onların hepsini azdıracağım” dedi.” (35, Hicr/39-40)

Şeytan insanoğlunu saptırmak ve Allah’a kulluktan ayırıp kullara kulluk yaptırmak için uğraş veren bir lanettir. Ve bunun için yemin etmiştir. Şeytan öncelikle muvahhid kulları küfre davet edip, iman dairesinden çıkarmak ister. Şayet bundan ümitsiz olur, muvahhid bir kulu iman dairesinden çıkaramayacağını anlarsa o zaman “imana büyük günahlar zarar vermez” diyerek vesveseleriyle müslümanı günah bataklığına düşürmek ister. Şayet bu hususta başarılı olamaz ise, küçük günahların ibadetlerle silineceğine dair vesvese vererek kişiyi küçük günahlara itmeye çalışır. Bununla birlikte farz ibadetlerden yoksun bırakmaya, nafil ibadetleri yerine getirtmemeye gayret gösterir ve savaş kıyamete kadar bu şekilde devam eder durur. İşte bundan dolayı Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

“Ey insanlar! Bütün yeryüzündeki nimetlerimden helal olmak, temiz olmak şartıyla yiyin. Fakat şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o size belli bir düşmandır.” (2, Bakara/168)

2- Allah’ın Şeriatı Dışında Hüküm Koyan: Tağutların en önde gelenlerinden bir tanesi de

³ İbn-i Kesir Tefsiri: 3/1025

⁴ İbn-i Kayyim El’Cevziyye, İlam’ül Muvakkiin: 1/50

⁵ Seyyid Kurtub: Fi’Zilal’il Kur’an: 2/47

Allah'ın indirdiği hükümleri bir kenara bırakarak yaşamada bulunanlar, Allah'ın helallerini haram, haramlarını helal yapanlardır. Bu ister tek kişi olsun, isterse de bir grup, parti ya da devlet olsun fark etmez. Kim Allah'ın indirdiği hükümleri terk ederek yaşamada bulunursa haddini aşmış ve tağutlaşmıştır. Zira teşride bulunmak, kanun ve hüküm çıkarmak ilahlığın en belirgin vasıflarındandır. Allah'ın indirdiği hükümleri terk ederek yeni kanun ve hükümler çıkaranlar bu yaptıklarıyla Allahu Tealâ'nın hakkını gasbederek tağutlaşmışlardır.

Böyle bir eylem aynı zamanda Yahudi ve Hristiyan alimlerinin yaptıklarının aynısıdır. Zira onlar da Allah'ın kendilerine indirmiş olduğu şeriatı terk ederek, Allah'ın kendileri için haram kıldıklarını helal, helal kıldıklarını ise haram yapmışlardır. Allahu Tealâ şöyle buyurur:

“Onlar, Allah'dan başka bilginlerini ve rahiplerini de kendilerine Rab edindiler, Meryem oğlu Mesih'i de. Oysa onlar bir olan Allah'a ibadet etmekle emrolunmuşlardı. Allah'dan başka hiçbir ilâh yoktur. O, müşriklerin ortak koştuğu şeylerden de münezzehtir.” (9, Tevbe/31)

İmam Alusi bu ayetin tefsirinde şöyle demektedir: “Müfessirlerin çoğundan nakledildiğine göre din adamlarının yaratıcı olduklarına inanmıyorlardı. Bilakis onlara emir ve nehiy konusunda itaat ediyorlardı.”

3- Allah'ın İndirdiği İle Hükmetmeyen Hakim: Allah'ın indirdiği hükümlerden başka bir hükümle hükmeden hakimde haddini aşarak tağutlaşmıştır. Böyle bir kimse Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmeyerek Allah'ın hükmünü terkedip ondan yüz çevirmiş, beşer aklına dayalı cahiliye kanunları ile hükmetmiş, insanları Allah'ın kulluğundan uzaklaştırıp, kendilerine kul/köle yapmaktadırlar. Yeryüzüne kendi egemenliklerini yayarak Allah'ın hükümlerini kaldırmaktadırlar. Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

“Kim Allah'ın indirdiği hükümler ile hükmetmezse; İşte onlar kafirlerin ta kendileridir.” (5, Maide/44)

4- Sihirbazlar: Sihirbazlar hakkı gizleyip batılı insanlara güzel göstermektedirler. Aynen Firavun'un sihirbazları gibi. Zira onlarda Hz. Musa'nın hak davasını batıl göstermek için sihre başvurmuşlardı. Bununla beraber sihirbazların yaptığı her büyü şirk ve küfürle doludur. Bundan dolayıdır ki, Rabbimiz kitabında onlardan kendisine sığınmamızı emretmektedir:

“De ki: Ben, ağaran sabahın Rabbine sığınırım, Yarattığı şeylerin şerrinden, Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, Ve düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden, Ve hased ettiği zaman hasetçinin şerrinden.” (113, Felak/1-5)

5- Kahinler: Gaybten haber verdiği iddiasıyla insanları kandıran sihirbazlarda tağuttur. Bundan dolayıdır ki, Allah rasulü “kim bunlara başvurursa bana nazil olanı inkar etmiştir” diyerek bizleri ikaz etmektedir.

Bilinmesi gerekir ki, tağut kavramının içeriği sadece bu beş kısımdan ibaret değildir. Zira aslen tağut yukarıda da belirttiğimiz gibi Allah'tan başka ibadet edilen her şeydir. Buna göre, bazen kişinin nefsinin ve hevasının tağut olduğunu görürüz, Şöyle ki, kişinin nefsi her neyi emrederse kişi onu güzel görür ve ona tabii olursa nefsinin tağutlaştırmış olur. Allah'a isyan konusunda heva ve hevese itaat edilip bağlanıldığında, Allah'ın şeraitine ters düşse bile heva ve hevesin hak gördüğü hak, batıl gördüğü batıl görülerek eşyalar üzerinde hüküm verici kaynak tayin edildiğinde heva ve heves Allah'tan başka ibadet edilen bir tağut olmuş olur. Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

“Kendi nefsinin arzusunu kendisine ilah edineni gördün mü? Ona sen mi vekil olacaksın?” (25, Furkan/43)

“Nefsinin arzusunu ilah edinen, Allah'ın; (halini) bildiği için saptırdığı ve kulağını ve kalbini mühürlediği, gözüne de perde çektiği kimseyi gördün mü?” (45, Casiye/23)

Bazı durumlarda özellikle demokrasilerde görüldüğü üzere millet iradesi tağut olur. Zira demokrasiler de milletin, halkın yetkisi asıldır. Demokrasiye göre; İslam'a zıt bile olsa çoğunluğun görüşü doğru ve geçerlidir.

Bazı durumlarda vatancılık ve milliyetçilik düşüncesi tağut olarak karşımıza çıkar. Milliyetçilik düşüncesi ümmet kavramını yok etmesi sebebiyle bütün hak ve hukuku vatan anlayışı üzerine kurmaktadır. Bundan dolayıdır ki, bugün bir çok İslam alimi "kim kafir olsun Müslüman olsun insanların hukukunu vatandaşlık anlayışına göre bina ederse kafir olur" demişlerdir. Çünkü bu düşünce akîde bağı koparmak, yerine başka bir bağ koymaktır ki, bu da İslam'ın bütünüyle bertaraf edilmesidir. Asrımızın tağutlarının milliyetçilik düşüncesini toplum içerisinde yaygınlaştırmaya çalışmalarının altında yatan temel esas da budur. Onlar devamlı surette vatan için mücadele etmeyi, vatan için yaşamayı ve vatan için ölmeyi telkin ederler ki bu da putperestliğin ta kendisidir.

Milliyetçilik anlayışına paralel olarak bazen ırkçılık düşüncesi tağut olarak karşımıza çıkar. Kişi ırkçılığı kendisi için kabe edinip onun için mücadele ederse ırkçılığı tağutlaştırmış olur. ırkçılık düşüncesi kişiyi öyle bir konuma getirir ki, kişi bütün ölçülerini bunun üzerine kurar. Dostluk ve düşmanlık gibi tevhid kelimesinin en önemli esasını akîde bağı üzerine değil ırk bağı üzerine bina eder. İnsanların dinine bakmaksızın kendi ırkından olanların hukukuna riayet ederken, başka ırktan olanların hukukuna riayet etmez ki bu da putperestliğin bir çeşididir.

Bazı durumlarda insanlık (Hümanizm) düşüncesi tağut olarak karşımıza çıkar. Bu da kişinin Allah'ın şeraitini düşünmeksizin bütün fiillerini insanlığa yöneltmesidir. Hiçbir dini ayırım gözetmeksizin insan olması itibarıyla bütün insanlığı dost edinmek, bütün insanlara eşit davranmak bu düşüncenin dışı yansıyan halidir.

Burada üzülererek belirtmekte fayda görüyorum ki, bazı müfessirlerimizin tağut kavramını şeytan olarak tefsir etmeleri üzerine günümüzün sathi düşünenleri tağutun sadece şeytandan ibaret olduğunu zannetmişlerdir. Ve içinde yaşadıkları topluma da böyle anlatmışlardır. Bu düşünce tarzı da ister istemez toplumların, yeryüzünün bütününe kaplayan tağutlardan habersiz kalmalarına sebep olmuştur. İnsanlar şeytana nefret beslediklerini zannederek hayatlarının bütününde tağutlara kulluk ve kölelik etmeye başlamışlar ancak bunun farkına dahi varmamışlardır.

Yazımızın girişinde de belirttiğimiz gibi tağut kavramı Kur'anî kavramlar içerisinde en çok önem arzeden kavramlardandır. Zira sahih bir imanın gerçekleşmesi ancak Allahu Tealâ'nın istediği şekliyle tağutları inkar etmekle mümkün olur. Tağut üzerine yaptığımız tanımlar, zamanımızın tağutları hakkında verdiğimiz bilgiler, tağutlara karşı rabbani tavır üzerine aktardığımız ayetler ve bu ayetlere ilişkin müfessirlerin yorumları bizlere göstermektedir ki;

Tağut; Allah'tan başka ibadet edilen her şeydir. Şeytandan sonra tağutların en tehlikelisi ise Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyen idari sistemlerdir. Bir kimsenin mü'min olabilmesi için öncelikle La ilahe reddi ile bu tağutları reddetmesi gerekmektedir. Hayatın hiçbir alanında tağutlara, Allah'a muhalif bir mesele de itaat etmemeli, itaat sözü vermemeli, her 3-5 yılda bir onlara iman tazeleme anlamına gelen oy kullanma fiilinde bulunmamalıdır. Tağutların mahkemeleri Müslüman olduğunu iddia eden bir fert için asla yetkili bir kurum ve kuruluş değildir. Müslümanlar asla hiçbir işlerinde tağuti sisteme muhakeme yetkisi vermemelidirler. Zira böyle bir davranış kişiden Müslüman ismini aldığı gibi ona kafir ve münafık isminin verilmesine neden olacaktır.

Allah bizlere basiret ve güzel amelde bulunmayı nasip eylesin. Allahumme amin...